

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างหนึ่งตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 กล่าวถึงยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างให้สมดุลและยั่งยืน ด้วยการปรับโครงสร้างภาคการบริการให้เป็นแหล่งรายได้หลักของประเทศด้วยการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมของภูมิภาคบนฐานความโดดเด่นและหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ และความเป็นไทย ทั้งนี้ใช้วิธีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรชุมชนในท้องถิ่น รวมถึงการสนับสนุนการรวมกลุ่มของชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาพบว่า ภาครัฐได้ให้การสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้นตามลำดับและส่งผลดีในการพัฒนาเศรษฐกิจของภาครัฐ เพราะการท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้ในรูปแบบเงินตราต่างประเทศได้มากที่สุด ซึ่งจะช่วยให้การปรับดุลการชำระเงินของประเทศ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของภาครัฐได้เป็นอย่างดี (สุภาวิณี ทรงพรวานิชย์, 2553)

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในโลกที่ทุกจังหวัดมีทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวมากมายทั่วภูมิภาค เนื่องจากทุกจังหวัดของประเทศมีสภาพธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา พิธีกรรมที่น่าสนใจ แต่ละจังหวัดจึงล้วนจัดให้มีการท่องเที่ยวขึ้นและถือเป็นนโยบายสำคัญ ที่ทำให้การท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดมีความโดดเด่นในด้านแหล่งท่องเที่ยวที่ต่างกันออกไป เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเมือง แหล่งท่องเที่ยวในชนบท หรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นต้น ในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจและเป็นที่ยอมรับไปเที่ยวชมมากในขณะนี้คือแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร นั่นเอง ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวนี้มีอยู่ในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ แต่ภูมิภาคที่มีความเด่นชัดมากที่สุดคือ ภาคเหนือของประเทศ ที่มีอยู่ 9 จังหวัด แต่มีเพียงจังหวัดเดียวเท่านั้นที่เหมาะสมสำหรับการทำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สุด คือ จังหวัดอุตรดิตถ์ เพราะจังหวัดอุตรดิตถ์มีสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการทำเกษตรเป็นอย่างมาก โดยส่วนใหญ่ชาวบ้านได้ยึดถืออาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพหลัก จึงทำให้จังหวัดอุตรดิตถ์เป็นอีกจังหวัดที่มีชื่อในด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้วย

จังหวัดอุตรดิตถ์ตั้งอยู่บริเวณภาคเหนือตอนล่างและเป็นภาคกลางตอนบน เนื่องจากเป็นจังหวัดที่อยู่เหนือจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นจังหวัดที่การท่องเที่ยวมีความน่าสนใจและมีความงดงามมากเช่นกัน สมัยก่อนจังหวัดอุตรดิตถ์มีชื่อที่ชาวบ้านเรียกกันว่า “เมืองท่าเหนือ” สาเหตุที่ชาวบ้านเรียกว่า เมืองท่าเหนือเพราะตัวอำเภอเมืองมีบริเวณติดกับแม่น้ำน่าน ประกอบกับในสมัยนั้นชาวบ้าน หรือคนส่วนใหญ่เดินทางกันทางเรือ การขนส่งจึงต้องเดินทางด้วยเรือ ดังนั้น จังหวัดอุตรดิตถ์จึงเป็นแหล่งขนส่งที่สำคัญจากภาคกลางสู่ภาคเหนือ ต่อมาพระบาทสมเด็จพระปิยมหาราชได้เสด็จมาประพาส ณ เมืองท่าเหนือแห่งนี้ จึงทรงพระราชทานชื่อให้เมืองท่าเหนือใหม่ว่าอุตรดิตถ์มาจนถึงทุกวันนี้ และด้วยเหตุว่าจังหวัดอุตรดิตถ์เป็นเมืองการขนส่งที่สำคัญทำให้มีวัฒนธรรมต่าง ๆ เข้ามามีอิทธิพลต่อประชาชนในท้องถิ่นของจังหวัดอุตรดิตถ์ ถึง 3 วัฒนธรรมด้วยกัน คือ วัฒนธรรมล้านนา ได้รับอิทธิพลมาจากเชียงใหม่ เชียงรายในปัจจุบัน วัฒนธรรมไทยกลาง ได้รับอิทธิพลมาจากอยุธยา กรุงเทพมหานครในปัจจุบัน และวัฒนธรรมล้านช้างได้รับอิทธิพลมาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวหรือประเทศลาวในปัจจุบัน (สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดอุตรดิตถ์, 2553)

จังหวัดอุตรดิตถ์มีภูมิประเทศที่อาณาเขตติดกับจังหวัดแพร่และจังหวัดน่านในทางทิศเหนือ อาณาเขตติดกับจังหวัดพิษณุโลกในทางทิศใต้ อาณาเขตติดกับจังหวัดสุโขทัยในทางทิศตะวันตก ส่วนในทางทิศตะวันออกนั้นมีอาณาเขตติดกับจังหวัดพิษณุโลกและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวบางส่วน และจังหวัดอุตรดิตถ์ยังมีสภาพภูมิอากาศเป็นแบบมรสุม 3 ฤดู โดยฤดูร้อนจะเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม-เดือนพฤษภาคม ฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน-เดือนตุลาคม และฤดูหนาวจะเริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม-เดือนกุมภาพันธ์

จังหวัดอุตรดิตถ์มี 9 อำเภอ อันได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอพิชัย อำเภอตรอน อำเภอลับแล อำเภอทองแสนขัน อำเภอปากท่า อำเภอน้ำปาด อำเภอบ้านโคก และอำเภอท่าปลา แต่มีอำเภอลับแล เพียงอำเภอเดียวที่ประชากรประกอบอาชีพทำการเกษตรแบบสวนผลไม้ และผลไม้ของอำเภอลับแลยังขึ้นชื่อว่ามีรสชาติดีมาก ทำให้เป็นสินค้ามีชื่อของจังหวัด เช่น ลางสาด ทุเรียน และลางกอง เป็นต้น เพราะอำเภอลับแลมีสภาพภูมิศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นภูเขาล้อมรอบ และมีลำธารหนอง บึง มากพอที่จะทำเกษตรกรรมได้ ชาวบ้านในอำเภอลับแลส่วนใหญ่จึงมีอาชีพเป็นเกษตรกรทำสวนผลไม้ และผลิตหัตถกรรมพื้นบ้านของเกษตรกร เช่น การทอผ้า การทำไม้กวาด ทุเรียนกวน ทุเรียนทอด ไวน์ลางสาด เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ทำให้อำเภอลับแลเป็นอำเภอที่มีเอกลักษณ์เฉพาะที่หาได้ยากในท้องถิ่นทั่วไปในเรื่องของการทำการเกษตรที่ลงตัวกับธรรมชาติอย่างแท้จริง การทำเกษตรของชาวบ้านที่มีอยู่ในขณะนี้คือ ผลิตผลที่ได้จากการเกษตรไม้ผลแบบผสมผสาน ได้แก่

สวนกลางสาด สวนทุเรียน สวนมังคุด และสวนกลางกอง เป็นต้น ปัจจุบันผลไม้ที่ขึ้นชื่อมากในจังหวัดอุตรดิตถ์คือ ทุเรียนพันธุ์พื้นเมือง ซึ่งค้นพบเมื่อ พ.ศ. 2520 และได้มีการประกาศรับรองพันธุ์โดยกระทรวงเกษตรเมื่อ พ.ศ. 2521 ทุเรียนพันธุ์ใหม่ที่ค้นพบนี้มีชื่อว่า ทุเรียนพันธุ์หลงลับแล กับ ทุเรียนพันธุ์หินลับแล ด้วยเหตุที่พันธุ์ทุเรียนทั้งสองที่ได้มานี้มีเมล็ดในที่ลีบเล็ก เนื้อเยื่อหวานหอม อร่อยกว่าทุเรียนพันธุ์อื่น ๆ ทำให้ประชาชนหรือบุคคลทั่วไปที่ชอบรับประทานทุเรียนมักจะชื่นชอบทุเรียนทั้งสองพันธุ์นี้เป็นอย่างมาก แต่ความพยายามของชาวบ้านในอำเภอลับแลไม่ได้หยุดแค่พันธุ์ทุเรียนเท่านั้น ยังคิดที่จะทำให้อาเภอลับแลมีความโดดเด่นมากขึ้น จึงได้ใช้ภูมิปัญญาของตนช่วยกันคิดค้นการผสมพันธุ์ไม้ผล สองชนิดระหว่าง ลางสาดกับลองกองปรากฏว่าได้ไม้ผลพันธุ์ใหม่มา ชาวบ้านจึงเรียกไม้ผลนี้ว่า ลางกอง เนื่องจากผลไม้พันธุ์นี้มีกลิ่นหอมเหมือนลางสาดแต่มีรสหวานเหมือนลองกอง จึงทำให้ผลไม้ชนิดนี้สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด (สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดอุตรดิตถ์, 2553) นอกจากนี้อำเภอลับแลยังมีชื่อเสียง มีเรื่องเล่าขานเป็นตำนานที่รู้จักอย่างดีสำหรับคนไทยในเรื่องของเมืองลับแล หรือเมืองแม่มาลัยอีกด้วย และยังมีประเพณีท้องถิ่นกับมีโบราณสถานที่น่าสนใจ เช่น วัดพระแท่นศิลาอาสน์ เวียงเจ้าเงาะ พระบรมธาตุวัดทุ่งยั้ง พิพิธภัณฑสถานบ้านทุ่งยั้ง เป็นต้น ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของคนไทยเป็นจำนวนมากให้อยากมาเที่ยวชม ประกอบกับนโยบายของจังหวัดอุตรดิตถ์ที่จะให้มีการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวจากเดิมทุกปี เพื่อให้ชาวบ้านมีรายได้จากการท่องเที่ยวมากขึ้น จึงมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เป็นเอกลักษณ์ให้แก่จังหวัดในอนาคตต่อไป จากทรัพยากรดังกล่าวจะเห็นว่า จังหวัดอุตรดิตถ์โดยเฉพาะอำเภอลับแล เหมาะที่จะทำการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าอำเภออื่น ๆ และในปัจจุบันนี้การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดอุตรดิตถ์มีอยู่ที่อำเภอลับแลแห่งเดียวเท่านั้น (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2553)

ปัญหาที่พบ คือ อำเภอลับแลซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดอุตรดิตถ์ ที่มีศักยภาพพอที่จะทำ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ แต่ยังไม่มีความชัดเจนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างชัดเจน แน่นนอน ฉะนั้นทางจังหวัดอุตรดิตถ์ต้องมีแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามนโยบายที่ได้ตั้งไว้เสียก่อน จึงจะทำให้มูลค่าการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และเกิดประโยชน์ให้กับทางจังหวัดอุตรดิตถ์ได้อย่างมาก ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ เพื่อเป็นแนวทางสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ให้ชัดเจน เป็นระบบ โดยเฉพาะการเปิดโอกาสให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้

พัฒนาการบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของตนเองให้มีความพร้อมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างถูกต้องและยั่งยืนสืบไป

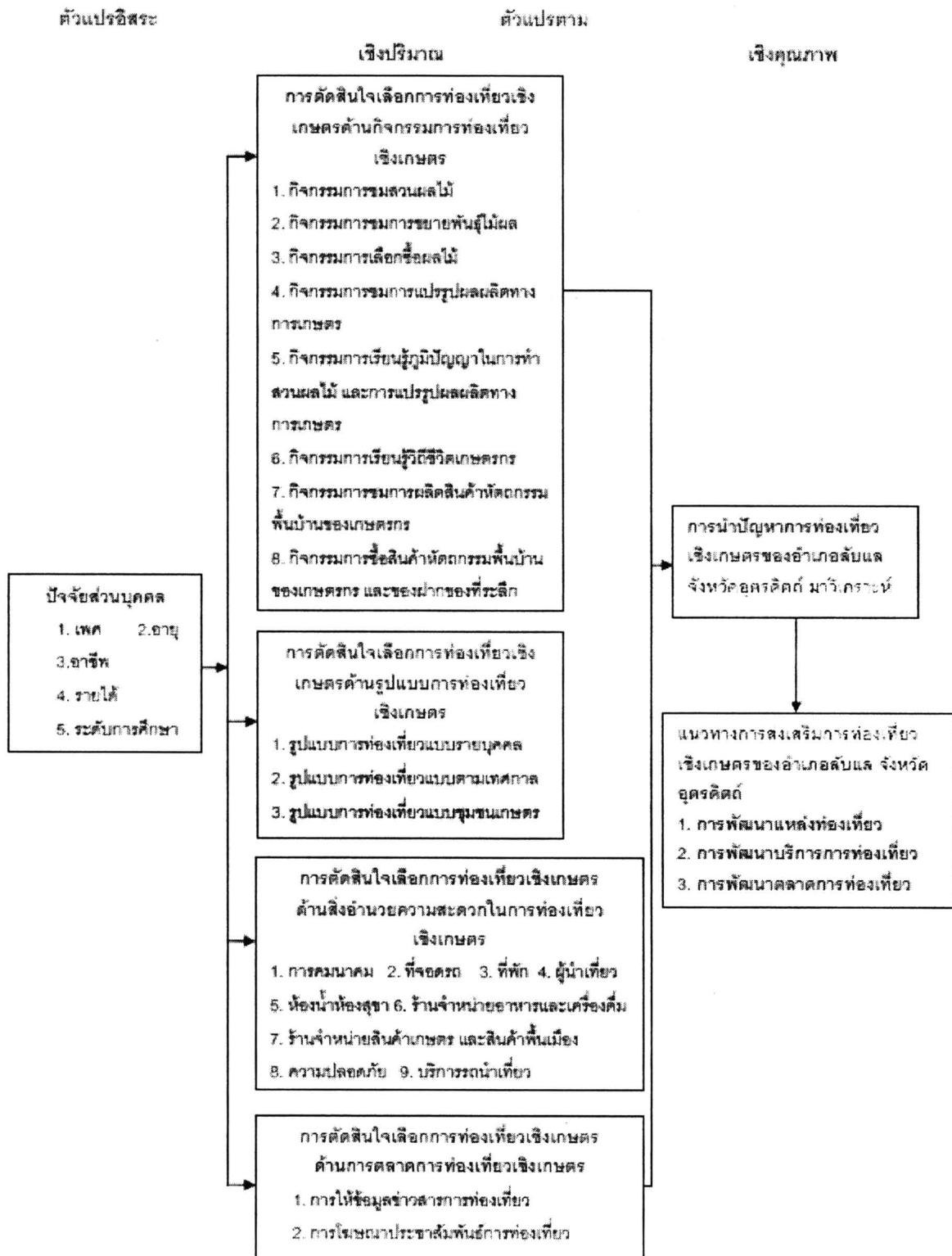
จุดมุ่งหมายของการศึกษา

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
3. เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาวิเคราะห์จากสภาพของแหล่งท่องเที่ยว โดยการสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว และบุคคลในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สิ่งอำนวยความสะดวก การตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ วิเคราะห์ สังเคราะห์หาปัญหาในการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อหาแนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์

ภาพ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ศึกษา คือ อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วย
 - 2.1 ตัวแปรอิสระเชิงปริมาณ ได้แก่
 - 2.1.1 มีปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา
 - 2.2 ตัวแปรตามเชิงปริมาณ ได้แก่
 - 2.2.1 การตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
 - 2.2.2 การตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
 - 2.2.3 การตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
 - 2.2.4 การตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
 - 2.2.5 สภาพปัญหาในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
 - 2.3 ประเด็นเชิงคุณภาพ ได้แก่

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์

 - 2.3.1 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
 - 2.3.2 การพัฒนาบริการการท่องเที่ยว
 - 2.3.3 การพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว
3. ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ระหว่างเดือนกันยายน 2553 ถึงเดือนพฤษภาคม 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยมี ดังนี้

1. การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

2. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง รูปแบบการท่องเที่ยวแบบหนึ่งซึ่งมุ่งความสนใจไปยังกิจกรรมการเกษตรเป็นหลัก เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสพักผ่อนหย่อนใจ เพลิดเพลิน และตื่นตาตื่นใจไปกับผลิตผลทางการเกษตร วิถีชีวิต และประสบการณ์ใหม่ ๆ ด้านการเกษตร ซึ่งจะส่งผลดีในการก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปยังเกษตรกรและชุมชนในท้องถิ่นชนบท

3. ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง ปัจจัยที่นักท่องเที่ยวใช้เป็นตัวกำหนดหรือตัดสินใจที่จะเลือกไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยนักท่องเที่ยวอาจจะพิจารณาจากปัจจัย ดังนี้ ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ปัจจัยด้านรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ ปัจจัยด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

4. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง กิจกรรมที่จัดเพื่อความชื่นชมในแหล่งธรรมชาติการเกษตร เพื่อความสนุกสนานรื่นรมย์ ความพักผ่อนหย่อนใจ และการศึกษาในแหล่งธรรมชาติการเกษตร เช่น การชมสวนผลไม้ การชมการขยายพันธุ์ไม้ผล การเลือกซื้อผลไม้ การชมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การเรียนรู้ภูมิปัญญาในการทำสวน และการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร การเรียนรู้วิถีชีวิตเกษตรกร การชมการผลิตสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านของเกษตรกร การซื้อสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านของเกษตรกร ของฝาก ของที่ระลึก

5. ปัญหาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง ข้อขัดแย้ง หรือข้อสงสัยที่ทำให้การท่องเที่ยวเชิงเกษตรไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ หรือไม่เป็นไปตามความต้องการ ความสนใจของนักท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบการท่องเที่ยว อันเป็นเหตุให้การท่องเที่ยวไม่ประสบความสำเร็จ

6. นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา ซึ่งเดินทางเข้าไปในท้องถิ่นหรือดินแดนอื่นที่มีชีวิตที่อยู่อาศัยตามปกติของบุคคลนั้น โดยมีเป้าหมายในการเดินทาง เพื่อการพักผ่อน เพื่อธุรกิจ เพื่อการประชุม เพื่อเยี่ยมเยียนบุคคลที่รู้จัก หรือเพื่อกิจของครอบครัว

7. รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวในลักษณะต่าง ๆ ในขอบเขตของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบรายบุคคล เช่น

การชมสวน การชมการขยายพันธุ์พืช การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เป็นต้น รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบท่องเที่ยวตามฤดูกาล เช่น เทศกาลประกวดทุเรียน ลางสาด เป็นต้น รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบชุมชนเกษตร เช่น การท่องเที่ยวหมู่บ้านเกษตรกร เป็นต้น

8. การตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของ อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ ได้แก่ การให้บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

9. แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง แนวทางการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวและใช้บริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนั้น ๆ

10. สิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งที่จะช่วยให้การท่องเที่ยวสะดวกสบายและปลอดภัย เช่น ที่พัก การคมนาคมขนส่ง การดูแลความปลอดภัย ห้องน้ำ ห้องสุขา สถานที่จอดรถ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายของพื้นเมือง และของที่ระลึก ร้านขายสินค้าเกษตร และสินค้าพื้นเมือง บริการรถนำเที่ยว

คำถามเพื่อการวิจัย

1. ปัจจัยใดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
2. ปัญหาในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ มีอะไรบ้าง
3. แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นอย่างไร

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัยมีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันมีการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกันมีการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ต่างกัน

สมมติฐานทั้ง 5 ข้อ จะทำการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ให้เป็นระบบมากยิ่งขึ้นนำไปสู่การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ยั่งยืนต่อไป
2. ได้แนวทางในการปรับปรุงการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์สำหรับชุมชนสามารถปรับรูปแบบกิจกรรม การบริการ สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
3. ทำให้ชุมชนเกษตรของอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์มองเห็นแนวทางในการปรับปรุงบทบาทในการให้ความร่วมมือกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ดีขึ้น